sice dekretem žal. úřadu z 11. ledna 1922 převzat do stavu státních úředníků, že však jmenování jeho bylo vázáno na podmínku; tím bylo eo ipso vyloučeno, aby se k službě jeho hledělo jako k službě definitivního státního úředníka. Služební poměr úředníka, který jest ustanoven podmínečně s výhradou odvolání, může býti ve smyslu § 10 služ. pragmatiky kdykoli zrušen. Když tedy úřad služební poměr st-lův, který jest prozatímní, ve smyslu cit. § 10 zrušil, nelze právem tvrditi, že propuštěním st-le bylo jeho subjektivnímu právu ublíženo.

Pokud st-l uplatňuje, že pro nemoc nemohl podmínce v jmenovacím dekretu stanovené vyhověti, stačí v tomto směru poukázati k výše cit. § 10, který striktně praví, že může prozatimní poměr služební kdykoli býti zrušen.

Když úřad stanovil lhůtu, do které st-l měl prokázati znalost státního jazyka, omezil tím svoje právo, rozvázati služební poměr prozatimní před stanovenou lhůtou — neobmezil je však p o t é t o l h ů t ě a nepadá pak na váhu, zda prozatimní úředník nesplnil podmínku vlastní vinou nebo bez vlastního zavinění.

Je tedy stížnost i po této stránce bezdůvodná.

Poněvadž však napadnuté rozhodnutí úřadu vyslovilo jedině zrušení poměru služebního — a tento výrok je ve shodě se zákonem — nemohl se soud zabývati dalšími výtkami stížnosti. — — —

Č. 4474.

Z á b o r m i e s t n o s t í k ú č e l ô m v e r e j n ý m. — A d m i n i s t r a t i v n é p o k r a č o v a n i e (S l o v e n s k o): Rozhodnutie ministerstva ver. prác, ktorým bolo zrušené zabierací rozhodnutie županovo, nemôže byť administrativnými úradmi prevedené proti osobe tretí, ktoré byt zabraný bol dohodou stran odovzdaný.

(Nález zo dňa 4. marca 1925 č. 4435.)

V e c: Etela K. v Leviciách proti župnému úradu vo Zvoleni stran odoprenia exekucie.

V ý r o k: S ť a ž n o s ť z a m i e t á s a a k o n e o p o d s t a t n e n á.

D ô v o d y: Župan býv. Tekovskej župy v Z. zabral v dome Julie P. v Leviciách rozhodnutím z 27. septembra 1922 byt užívaný Etelou K. na základe zák. č. 304/21 pre Jaroslava V., železničného zriadenca.

Min. ver. prác rozhodnutím zo 6. septembra 1923 zrušilo k sťažnosti K. toto rozhodnutie ako nezákonité, lebo šetrením bolo zištěné, že byt bol v dobe zabrania užívaný sť-lkou ako nájemničkou, že ide tedy o obytné nájemné místnosti (odst. 3 č. 2 § 1 zák.).

Sť-lka žiadostou dňa 29. decembra 1923 podanou u okr. úradu v Leviciách žiadala, aby bolo rozhodnutie min. prevedené a sť-lka do držby svojho bytu bola uvedená.

Okresný úrad v Leviciách rozhodnutím zo 17. januára 1924 žiadost odmietnul pre svoju nekompetenciu z následovných dôvodov:

»Behom pokračovania vypočutím zainteresovaných zistilo sa, že byt menovanej tekovským županom zrekvirovaný bol na tom základe, že sa ona už presťahovala celkom do Maďarska. Rekviračné uzavretie

žiadatelka zapelovala a v dôsledku toho rekvirácia min. ver. prác ako zákonem neodôvodnená bola zrušená. Medzi časom na výzvu Ludovita L žiadatelka, ktorá v tom čase v Maďarsku sa zdržovala, poslala do Levic svoju dceru cielom hájenia svojho práva, ktorá ale osvedčením zo dňa 19. januára 1920 za odstupné (1500 Kč) v mene svojej matky vzdala sa bytu v prospech hostinského Ludevíta L., ktorí do bytu nechal nastehovať svojho bratra stolára Ladislava L., pokial byt tento prevzal Ludevít L. Teda ustálilo sa z tohoto, že byt — keď bol i zrekvirovaný, nebol daný do užitku Jaroslava V., pre ktorého vlastne bol zrekvirovaný, ale soukromou dohodou celkom inej osobe, t. j. Ludovitovi L. a v tomto stave veci, keď nie o to ide, aby v rekviračnom pokračovani bolo upustené, ale ide o zrušenia jedného soukromoprávného svazku, adm. úrad vo veci dalej pokračovat nemôže bez presiahnutia svojho práva pôsobnosti — takto sa muselo rozhodnúť bez toho, aby okresný úrad bol zasiahol do veci in merito.«

Župný úrad vo Zvolene nap. rozhodnutím na odvolanie sť-lky vyslovil, že schvaluje napadnuté rozhodnutie okresného úradu, lebo otazný výnos min. ver. prác je vykonatelný jedine súdnou exekuciou.

O sťažnosti napadajúcej toto rozhodnutie uvažoval nss takto: — — Rozhodnutiu II. inštancie nemožno inakšie rozumieti než že sť-lka sa odkazuje na porad práva, lebo výrazom, že otazný výnos min. je vykonatelný jedine súdnou exekuciou, chce úrad vysloviť, že nie je k exekucii tej povolaný správny úrad, kedže zabranie nebolo provedené a byt ten drží iná osoba z iného titulu. Náhlad sť-lky, že úrad žal. mal nariadiť exekuciu, t. j. vyklidiť otazný byt — nie je správny už aj z toho dôvodu, že sť-lka sama priznává, že byt ten drží iná osoba, od osoby V. odchylná a to v základe soukromoprávného titulu, t. j. v základe ujednania, ktoré uzavrela jej dcera — prijmúc odmenu 1500 K za to, že byt ten odovzdala L.

Kedže tedy žal. úrad — opierajúc sa o výsledky šetrenia prevedeného I. inštanciou, prehlásil sa nepríslušným k prevedeniu žiadanej exekucie vôči osobe, ktorá otazný byt držala v základe súkromého titulu a odkázal sť-lku na cestu súkromého práva, jednal v shode so zákonom.

I bola preto sťažnosť zamietnutá ako neopodstatnená.

Č. 4475.

Policejní právo trestní. — Shromažďovací právo (Slovensko): I. Kompetence min. pro Slov. ve věcech policejně trestních. — II. Kterak jest na Slovensku upraveno právo shromažďovací zřetelem k § 113 úst. listiny.

(Nález ze dne 5. března 1925 č. 4281.)

Prejudikatura: Boh. 3730 adm.

Věc: Michal K. v P. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o trestní nález pro nedovolené odbývání schůze.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Trestním nálezem služnovského úřadu v Prešově z 8. února 1923 uznán byl st-l vinným přestupkem prvého bodu nařízení